

**1. MÍSTOPŘEDSEDA VLÁDY
A MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**

Č.j.: MZP/2018/430/230
Spis. zn.: R/3603

Vypraveno dne: 10 -05- 2018

ROZHODNUTÍ

Na základě rozkladu spolku Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, z.s., IČO: 625 36 761, se sídlem Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice, a rozkladu obcí Kvášňovice, Olšany, Chanovice, Maňovice, Pačejov, Velký Bor a města Horažďovice, všichni zastoupeni společností Doucha, Šikola advokáti, s.r.o., IČO: 044 42 687, se sídlem Mezibranská 7, 110 00 Praha 1 (dále jen „odvolatelé“), proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy III (dále jen „ministerstvo“), ze dne 11. 12. 2017, č. j. MZP/2017/520/517 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministerstvo prodloužilo České republice – Správě úložišť radioaktivních odpadů, IČO: 660 00 769, se sídlem Dlážděná 6, 110 00 Praha 1 (dále jen „žadatel“), dobu platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území Březový potok pro zvláštní zásahy do zemské kůry, ze dne 16. 10. 2014, č. j. 774/520/13, 67692/ENV/13, jakož i na základě podání žadatele ze dne 29. 1. 2018 označeného jako „Zpětvzetí žádosti o prodloužení doby platnosti průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry – lokalita Březový potok podle § 45 odst. 4 správního řádu“, ve kterém žadatel uvedl, že svoji žádost o prodloužení doby platnosti předmětného průzkumného území bere v plném rozsahu zpět, jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „správní řád“), rozhodl v řízení, jehož účastníkem podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu je pouze žadatel,

t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí ministerstva ze dne 11. 12. 2017, č. j. MZP/2017/520/517, **r u š í m** a řízení **z a s t a v u j i**.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 16. 10. 2014 vydalo ministerstvo rozhodnutí č. j. 774/520/13, 67692/ENV/13, kterým žadateli, podle ustanovení § 4a odst. 2 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o geologických pracích“), stanovilo průzkumné území (dále jen „PU“) Březový

potok pro zvláštní zásahy do zemské kůry s dobou platnosti do 31. 12. 2016. Toto rozhodnutí ministerstva bylo následně potvrzeno rozhodnutím ministra ze dne 21. 8. 2015, č. j. 2731/M/15, 54610/ENV/15.

Podáním ze dne 6. 12. 2016, které bylo ministerstvu doručeno dne 7. 12. 2016, žadatel ministerstvo požádal o prodloužení doby platnosti předmětného PU Březový potok, a to o 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení tohoto PU.

Na základě této žádosti žadatele ministerstvo přípisem ze dne 22. 12. 2016, č. j. 87254/ENV/16, 1141/520/16, oznámilo zahájení správního řízení ve věci prodloužení platnosti rozhodnutí o stanovení PU Březový potok. K zahájenému správnímu řízení se vyjádřil např. Městský úřad Horažďovice, odbor životního prostředí, ve svém podání ze dne 20. 1. 2017, Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, ve svém podání ze dne 11. 1. 2017, Ministerstvo průmyslu a obchodu ve svém podání ze dne 30. 1. 2017, a odvolatelé ve svém podání ze dne 31. 1. 2017 a ze dne 7. 2. 2017.

Dne 24. 2. 2017 vydalo ministerstvo usnesení č. j. 85054/ENV/16, 1110/520/16, kterým předmětné správní řízení zastavilo.

V odůvodnění tohoto usnesení ministerstvo uvedlo, že podle ustanovení § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích lze dobu platnosti rozhodnutí o stanovení PU za stanovených podmínek prodloužit. Toto ustanovení však neobsahuje žádná další pravidla týkající se podání žádosti a účinků, které podání žádosti má. Z toho ministerstvo dovodilo, že platnost rozhodnutí o stanovení PU lze při splnění zákonných podmínek prodloužit jen tehdy, je-li doba platnosti tohoto rozhodnutí zachována nejen v době podání žádosti o její prodloužení, ale především v době rozhodování o žádosti.

Má-li správní orgán rozhodovat ve správním řízení o určité věci, uvádí ministerstvo v odůvodnění usnesení č. j. 85054/ENV/16, 1110/520/16, pak musí být tato věc jako předmět řízení zachována po celou dobu řízení až do vydání příslušného rozhodnutí, kterým se o věci autoritativně rozhoduje. Je-li tedy předmětem správního řízení prodloužení dříve stanovené doby platnosti určitého povolení, pak musí být tento předmět řízení zachován po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí ve věci samé. Pokud předmětná doba platnosti, o jejímž prodloužení je správní řízení vedeno, marně uplyne v průběhu správního řízení, pak zaniká předmět takového řízení, přičemž v dané věci již nelze z tohoto důvodu v řízení pokračovat.

V daném případě byla žádost o prodloužení doby platnosti rozhodnutí o stanovení PU Březový potok doručena ministerstvu dne 7. 12. 2016; dnem 31. 12. 2016 pak došlo k marnému uplynutí této doby, přičemž se tak stalo v průběhu správního řízení před vydáním rozhodnutí v dané věci. Jestliže ustanovení § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích hovoří o prodloužení doby platnosti rozhodnutí o stanovení PU, a ke dni 31. 12. 2016 došlo v důsledku uplynutí stanovené doby k zániku této platnosti rozhodnutí, došlo tak současně k zániku předmětu řízení.

Tím se žádost o prodloužení doby platnosti rozhodnutí ministerstva ze dne 16. 10. 2014, č. j. 774/520/13, 67692/ENV/13, kterým bylo stanoveno PU Březový potok, stala zjevně bezpředmětnou.

Proti usnesení ze dne 24. 2. 2017, č. j. 85054/ENV/16, 1110/520/16, podal žadatel rozklad ze dne 15. 3. 2016, který byl ministerstvu doručen dne 16. 3. 2017. V tomto rozkladu žadatel uvedl (v bodě 1. rozkladu), že ministerstvo nevzalo v úvahu, že právní předpisy nestanoví lhůtu, v níž je třeba podat žádost

o prodloužení platnosti rozhodnutí o PU, a žadatel nemůže objektivně předvídat délku správního řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o PU. Výklad ministerstva by vedl k absurdním následkům a žadatele by vystavoval nepřipustné právní nejistotě.

Dále žadatel uvedl (v bodě 2. rozkladu), že v případech, kdy má žadatel povinnost podat žádost o prodloužení platnosti správního rozhodnutí v určité lhůtě před zánikem jeho platnosti, je tato povinnost stanovena právními předpisy. V daném případě však zákon žádnou lhůtu pro podání žádosti nestanoví.

V bodě 3. rozkladu žadatel poukázal na to, že Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v analogickém případě chybějící výslovné právní úpravy účinků podání žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí učinil závěr, že podání žádosti má za následek stavění lhůty platnosti rozhodnutí. Konkrétně se jedná o rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2008, č. j. 5 As 80/2006 – 73, v němž NSS posuzoval otázku stavění lhůty při podání žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí podle ustanovení § 40 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v tehdy platném znění, u něhož rovněž chyběla výslovná úprava účinků podané žádosti o prodloužení platnosti, obdobně jako v ministerstvem posuzovaném případě.

V bodě 4. rozkladu pak žadatel uvedl, že procesní postup ministerstva je nepředvídatelný. Jestliže ministerstvo vědělo, že se žádost odvolatele stane 1. ledna 2017 bezpředmětnou, je s podivem, že ještě na konci prosince 2016 rozesílalo dotčeným obcím výzvy k vyjádření se k žádosti. Závěrem svého odvolání pak žadatel navrhl, aby ministr životního prostředí napadené usnesení změnil tak, že se správní řízení nezastavuje.

K podanému rozkladu se vyjádřili odvolatelé (s výjimkou spolku Calla – Sdružení pro záchranu prostředí) v podání ze dne 3. 4. 2017, které bylo ministerstvu doručeno dne 4. 4. 2017.

Odvolatelé shodně uvedli, že rozklad žadatele nemá některé základní obsahové náležitosti, když z něj není zřejmé, v čem žadatel spatřuje rozpor s právními předpisy. Dále odvolatelé uvedli, že závěrečný návrh žadatele je nevykonatelný, a rozklad se nevypořádává s námitkami odvolatelů k žádosti žadatele.

Co se týče věcných námitek, odvolatelé uvedli, že přestože není sporu o tom, že zákon o geologických pracích nestanoví lhůtu, v níž je třeba podat žádost o prodloužení platnosti rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích, není z rozkladu žadatele zřejmé, jaký konkrétní závěr by z toho měl vyplývat, resp. co by z toho mělo ministerstvo dovodit.

Dále odvolatelé uvedli, že přestože žadatel ve svém rozkladu polemizuje s postupem ministerstva, nepřináší žádný konkrétní právní argument, který by vyvracel právní základ celé věci. K žadatelem tvrzené právní nejistotě se odvolatelé vyjádřili v osmi bodech, kdy mimo jiné uvedli, že dobu platnosti předmětného rozhodnutí (tj. rozhodnutí ministerstva ze dne 16. 10. 2014, č. j. 774/520/13, 67692/ENV/13) si určil sám žadatel, a mohl tak v dostatečném předstihu rozpoznat, že tato lhůta nebude dostatečná.

Jestliže zákon o geologických pracích podání žádosti o prodloužení platnosti samostatně neupravuje, tak nelze s podáním žádosti spojovat nějaký suspenzivní účinek či právní nárok na prodloužení. Výklad žadatele je extenzivní a kreativní, za hranicí dotváření práva. Uplynutím doby platnosti ex lege zanikla platnost

předmětného rozhodnutí o stanovení PU, a nelze tedy již rozhodovat o jeho prodloužení.

Pokud jde o žadatelem zmiňovaný rozsudek NSS, podle názoru odvolatelů jej nelze analogicky použít na tento případ. Důvody, proč jej nelze použít, pak odvolatelé podrobně rozebrali v pěti následujících bodech a závěrem navrhli, aby byl rozklad žadatele zamítnut.

O podaném rozkladu žadatele proti usnesení ministerstva ze dne 24. 2. 2017, č. j. 85054/ENV/16, 1110/520/16, rozhodl ministr životního prostředí svým rozhodnutím ze dne 7. 11. 2017, č. j. MZP/2017/430/236, a to tak, že usnesení ministerstva zrušil a věc vrátil ministerstvu k novému projednání a rozhodnutí.

Ministr životního prostředí uvedl, že podle ustanovení § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích platí, že „*dobu platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území lze prodloužit, jestliže stanovená lhůta není dostatečná k ukončení činnosti, která je předmětem rozhodnutí, a činnost byla vykonávána v souladu s rozhodnutím.*“

V daném případě žadatel požádal o prodloužení platnosti rozhodnutí o stanovení PU ještě před uplynutím lhůty, na kterou bylo PU stanoveno. Přestože ministerstvo nestihlo v této lhůtě rozhodnout a přestože svoji žádost podal odvolatel pouze několik dní před uplynutím platnosti rozhodnutí o stanovení PU, a současně žádný zákon tuto situaci výslovně neupravuje, uplynutím doby nedošlo k zániku stanoveného PU a ve věci je nutné meritorně rozhodnout v souladu s kritérii stanovenými v citovaném ustanovení § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích.

Takový výklad předmětného ustanovení zákona o geologických pracích, podle názoru ministra životního prostředí, nejlépe odpovídá zásadám vyjádřeným ve správním řádu, např. zásadě tzv. dobré správy, a rovněž respektuje ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu, dle kterého platí, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud by ministerstvo o podané žádosti žadatele skutečně rozhodlo bezodkladně, rozhodlo by ještě v době, kdy bylo předmětné rozhodnutí ministerstva platné. Skutečnost, že ministerstvo nerozhodlo bezodkladně, nelze přičítat k tíži žadatele, přičemž současně po něm nelze požadovat, aby předvídal, jak dlouho bude správní řízení trvat.

Po té, co bylo usnesení ministerstva ze dne 24. 2. 2017, č. j. 85054/ENV/16, 1110/520/16, zrušeno, pokračovalo ministerstvo v řízení o prodloužení platnosti PU Březový potok a dne 11. 12. 2017 vydalo napadené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolatelé rozklad.

Dříve, než ministr životního prostředí rozhodl o podaném rozkladu, bylo mu doručeno podání žadatele ze dne 29. 1. 2018 označené jako „Zpětvzetí žádosti o prodloužení doby platnosti průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry – lokalita Březový potok podle § 45 odst. 4 správního řádu“, ve kterém žadatel uvedl, že svoji žádost o prodloužení doby platnosti předmětného průzkumného území bere v plném rozsahu zpět.

Rozklad odvolatelů proti napadenému rozhodnutí ministerstva, jakož i zpětvzetí žádosti žadatele ze dne 29. 1. 2018, jsem předložil své rozkladové komisi ustavené v souladu s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu. Na základě jejího návrhu jsem dospěl k závěru, že v důsledku zpětvzetí žádosti žadatele ze dne 6. 12. 2016 o prodloužení platnosti předmětného PU Březový potok přísluší napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit podle ustanovení § 90 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu.

Podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu platí, že „jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků“. Skutečností odůvodňující zastavení řízení je v tomto případě zpětvzetí předmětné žádosti o prodloužení platnosti PU Březový potok ze strany žadatele na základě jeho podání ze dne 29. 1. 2018.

Z důvodů shora uvedených jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Toto rozhodnutí je konečné, neboť se proti němu nelze odvolat (podat rozklad) ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu.

V Praze dne 10 -05- 2018

Mgr. Richard Brabec
1. místopředseda vlády
a ministr životního prostředí

Toto rozhodnutí obdrží:

A. Účastníci řízení do vlastních rukou:

1. Česká republika – Správa úložišť radioaktivních odpadů
Dlážděná 6
110 00 Praha 1
2. Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, z.s.
Fráni Šrámka 35
370 01 České Budějovice
3. Doucha Šikola advokáti s.r.o.
Mezibranská 7
110 00 Praha 1

B. Na vědomí po nabytí právní moci:

1. ČGS – Geofond
Kostelní 26
176 06 Praha 7
2. MŽP, odbor geologie
zde
3. MŽP, OVSS III (520)
Hřimalého 11
301 00 Plzeň
(spolu se spisem)